

Miljödepartementet
Naturmiljöenheten
Magnus Bergström

2012-06-28

Ert D.nr M2012/982/Nm

Remissynpunkter på ”Rovdjursutredningens slutbetänkande (SOU 2012-22)

SAMMANFATTNING

Vi tackar för möjligheten att ge synpunkter på rubricerad rapport. I följande remissvar ger Skogsindustrierna, Bergvik skog och Sveaskog ett gemensamt svar på betänkandet. Organisationernas samlade markinnehav motsvarar drygt 35 % av den svenska skogsmarksarealen.

Vi är överens med utredaren om slutsatsen att det i Sverige bör finnas livskraftiga stammar av de stora rovdjuren. Här bör främst en tillräckligt stor genetisk diversitet och livskraftiga stammar eftersträvas. Detta behöver dock inte vara liktydigt med många individer. Vi håller vidare med utredaren i slutsatsen att rovdjuren kan orsaka stor ekonomisk skada och sänka livskvalitén för människor på landsbygden. Avväganden gällande rovdjursstammarnas storlek är svåra och som vi ser det främst en politisk avvägning, delvis mellan nationella och lokala intressen.

MÅLNIVÅER

Vi har en grundläggande syn i att det är myndigheternas ansvar att sätta upp mål för de stora rovdjuren. Vi som skogsägare ansvarar för att sätta upp skogliga mål för vår verksamhet som t.ex. att klövviltstammarna måste vara på en sådan nivå ett de skogliga målen kan nås. Här kan det dock finnas en konflikt som vi vill göra departementet uppmärksamma på. Stora rovdjursstammar innebär ofta att jägarna vill ha större klövviltstammar så att klövviltet (främst älg) räcker både till rovdjuren (främst varg) och till jägarna. Detta innebär att det i områden med höga populationer stora rovdjur kan det bli ett ökat tryck på skogen, om vinterstammen av älg tillåts bli högre än i områden utan rovdjur. Detta är ett problem för den biologiska mångfalden då en stor älgstam skapar ett hårt tryck på uppväxande löv- och tallskog och naturligtvis för skogstillväxten.

FÖRVALTNINGSBESLUT

Gällande beslut om förvaltning av rovdjur anser vi att besluten måste föras ut så långt som möjligt till de lokalsamhällen som skall leva med och hantera de

målkonflikter som finns kring rovdjuren. Vi har dock inga synpunkter avseende målen på nationell nivå – men vill ge lokalsamhällena, de som lever och verkar på landsbygden, en större beslutanderätt i förvaltningsfrågorna kring de stora rovdjuren.

Rovdjursfrågan får inte endast hanteras som en genetikfråga kopplat till gynnsam bevarandestatus. Det är mycket viktigt att väga in socio-ekonomiska överväganden. Det är viktigt att subsidiaritetsprincipen beaktas så långt det är praktisk möjligt.

Vi stödjer således utredarens bedömning att den regionala rovdjursförvaltningen också i fortsättningen bör vara så lokalt förankrad som är möjligt, förslagsvis med länen som lägsta beslutande nivå. Samtidigt är det viktigt att lokalsamhällenas och de som är berörda av rovdjuren på ett bra vis inkluderas i beslutsprocessen och hare medinflytande.

Vi efterlyser att inte bara måltal avseende miniminivåer på länsnivå upprättas utan att dessa mål kompletteras med maximinivåer, på både länsnivå och nationell nivå. Detta är viktigt för att öka förståelsen för och trovärdigheten i förvaltningsbeslut.

Vi stödjer vidare en översyn av förordningen av viltförvaltningsdelegationen (VFD) där uppgifter och mandat bör ses över.

EKONOMI OCH ERSÄTTNINGAR

Rovdjurspolitiken och förvaltningen av de stora rovdjuren grundas på nationella beslut. Därför är det viktigt och rimligt att resulterande kostnader för berörda parter täcks med nationella medel.

Med vänliga hälsningar

Mårten Larsson
Skogsdirektör
Skogsindustrierna

Herman Sundqvist
Skogschef
Sveaskog

Elisabet Salander Björklund
Verkställande Direktör
Bergvik Skog